

F.C.I.-Standard č. 223 / 02.02.1990 / D

HOLANDSKÝ OVČÁK (HOLLANDSE HERDERSHOND)

ZEMĚ PŮVODU: Nizozemí

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 1 ovčáčtí a pastevečtí psi
Sekce 1 ovčáci

CELKOVÝ VZHLED: středně velký, středně těžký, dobře osvalený pes silné tělesné stavby a dobrých proporcí. Inteligentní výraz, živý temperament.

POVAHA: oddaný, poslušný, učenlivý, ostražitý, pracovitý, věrný a spolehlivý, nenáročný, s velkou vytrvalostí, vždy pozorný, aktivní, s vlastnostmi typického ovčáka.

VELIKOST/TĚLESNÉ POMĚRY:

Délka těla je v poměru ke kohoutkové výšce jako 10 : 9.

Kohoutková výška psů: 57 - 62 cm.

Kohoutková výška fen: 55 - 60 cm.

HLAVA: velikost hlavy je v dobrém poměru k trupu, tvar spíše podlouhlý, nikoliv mohutný. Bez vrásek a suchá. Čenichová partie je poněkud delší než plochá mozkovna. Nosní hřbet je rovný a paralelní s liniemi lebky. Stop málo vyjádřený. Pysky dobře přiléhající. U hrubosrsté variety se zdá být hlava více čtyřúhelníková, ale to je pouze optický klam.

Uši: spíše menší než větší. V afektu vztyčené a natočené kupředu. Vysoko nasazené. Tvar nikoliv lžícovitý.

Oči: tmavě zbarvené, středně velké, mandlového tvaru (ne kulaté), poněkud šikmo uložené.

Nosní houba: vždy černá.

Skus: silný a stejnoměrně vyvinutý. Při zavřeně tlamě překrývají řezáky horní čelisti těsně řezáky spodní čelisti (tzv. nůžkový skus).

KRK: žádoucí je ne příliš krátký, suchý krk, bez laloku, pozvolna přecházející v horní linii trupu.

TRUP: silný, s lehce klenutým hrudním košem. Hrudník hluboký, ale ne úzký. Spodní linie hrudního koše přechází pozvolna v linii břicha. Hřbet krátký, rovný a silný. Bedra silná, nejsou ani dlouhá ani úzká. Zád' nesmí být krátká ani spádité.

OCAS: v klidu rovně nesený nebo svěšený a lehce prohnutý, dosahuje až k hleznu. V pohybu je elegantně nesený, ale nikoliv na stranu nebo zatočený.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY: silné, dobře osvalené, s pevnou kostrou. Kolmé, rovné, ale s dostatečným osrstěním na zápěstním kloubu. Ramenní lopatky dobře přiléhají k hrudnímu koši a jsou šikmé. Nadloktí dostatečně dlouhé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: také silné, dobře osvalené a s pevnou kostrou. Kolenní kloub středně zaúhlený, což vylučuje přehnaně šikmé postavení stehenní kosti. Také v hleznu je žádoucí střední zaúhlení, takže se nadprstí nachází kolmo pod hrbolek kosti sedací. Bez paspárků.

TLAPKY: prsty těsně u sebe postavené a klenuté, takže tlapky nejsou dlouhé. Drápky černé. Polštářky pružné a tmavě zbarvené.

VARIETY: na základě typu srsti se rozlišují následující variety:

- a) krátkosrstá
- b) dlouhosrstá
- c) hrubosrstá

ZVLÁŠTNOSTI JEDNOTLIVÝCH VARIET:

Krátkosrstá varieta: žádoucí je na celém těle dosti tvrdá, ne příliš krátká srst s bohatou podsadou. Límeček, kalhotky a delší srst na ocase musí být jasně viditelné.

Barva: více či méně výrazně žíhaná na hnědém pozadí (zlatožíhaná) nebo na šedém pozadí (stříbrnožíhaná). Žíhání je rozloženo po celém těle, také na límci, kalhotách a srsti na ocasu. Příliš černá krycí srst je nežádoucí. Černá maska je upřednostňována.

Dlouhosrstá varieta: po celém těle dlouhá, přiléhavá, na omak hrubá srst bez kudrn a vln s bohatou podsadou. Hlava, uši, tlapky a pánevní končetiny pod hlezny jsou pokryty krátkou hustou srstí. Zadní strana hrudních končetin je osrstěná silně vyvinutými, směrem dolů stále kratšími pesíky, tzv. praporci. Ocas bohatě osrstěný. Bez dlouhých pesíků na uších.

Barva: jako u krátkosrstých.

Hrubosrstá varieta: po celém těle je žádoucí hustá, tvrdá, huňatá srst s hustou podsadou, vyjma hlavy. Osrstění musí být těsně uzavřené. Horní a dolní pysk bohatě osrstěné (tzv. vousy a bradka), ne měkkou srstí, ale dobře odstávající. Sřapaté, dostatečně vyčnívající obočí. Na lebce a lících je srst poněkud méně vyvinutá. Ocas silně osrstěný. Silně vyvinuté kalhotky jsou žádoucí.

Barva: modrošedá a pepř a sůl, stříbrno- a zlato-žíhaná. Žíhání je u hrubosrsté variety - narozdíl od ostatních variet - méně zřetelné.

POHYB: plynulý, mrštný, přirozený. Pohyb nesmí být omezený nebo vázaný, ale také ne rozkolísaný nebo příliš široce rozbíhavý.

VADY: příliš mnoho bílé barvy na hrudníku nebo tlapkách, bílé proužky nebo skvrna kdekoliv jinde na těle. Nosní houba jiná než černá. Volně svěšené nebo lžícovitě tvarované ucho. Chybné zbarvení nebo znak, příliš mnoho černé srsti. Předkus nebo podkus. Kupírované uši nebo ocas. Zatočený ocas.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.